

DIÀLEG (133) - abril 2008
prou, prou, PROU! PROU!

L'aigua cau del cel, i no hi torna fins que ha complert la seva missió; **lleï natural, lleï de vida.** «La lleï de la vida per les persones i per als pobles determina la justícia i l'equilibri universal, els límits en l'ús de les riqueses, de les fruïcions del poder mundà. A mesura que aquesta lleï és violada, s'apliquen automàticament les sancions que són terribles i inexorables. No se n'escapa cap Estat. A cadascú, a la seva hora.

«Feixucs d'enteniment! Sí que us costa de creure (Lc.24:25) El debats i les pors per l'aigua mostren cert egoisme; ens costa de creure que egoisme és igual a mort, és a dir, l'egoisme sigui de dretes o d'esquerres, vermell o verd, acaba sempre en la desolació, la buidor. Ens costa de creure també, que el contingut ètic de la fe cristiana no constitueix una imposició dictada a la consciència de l'home des de l'exterior, sinó una norma que té el seu fonament en la mateixa naturalesa humana, senzilla d'entendre i bàsica per dialogar amb tots els homes de bona voluntat... i també amb tota la societat civil i secular. Arrel de la influència de factors d'ordre cultural i ideològic la societat civil i secular es troba avui perduda i confosa, i la política, mancada d'autoritat moral. En les primeres pàgines de la Bíblia. Llegim que el Creador veié la seva obra i, «tot era bo», i ho repeteix, «tot era bo». És que la Bíblia que llegim és la història de la salvació, i el que ara veiem; prepotència, injustícies, violència, misèria, és la història de la mort? No, no! el que falta és enllaç i coherència, falta que diguem: **prou, prou, PROU! PROU!** Al principi «tot era bo» bon rotlló i bon ambient, però amb la poma, van arribar les paraules mentideres i, un espai creat per escoltar només la veritat, es converteix en irrespirable. L'enveja no deixava viure la gent, la violència matava i l'avarícia els corrompia el cor. Tot això no ho volia el Creador, tot va venir per part de la llibertat de l'home. El que ens ha lliberat d'aquest disbarat, ens diu: *El que estigui lliure de mentida, que...*, comenci a criticar. Queixar-se és de tontos, i tots els tontos es queixen. Que aconseguirem dient només que el món està malament, encara que reciclem, *el vidre.* «**No tingueu por**» «**Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. (Lc. 24:38)** El cristianisme no és una filosofia, ni una idea, que no pots arribar a estimar mai. Seguim una persona de carn i ossos, que com més el coneixes més l'estimes; *Que fou crucificat mort i sepultat*, i que un cop ressuscitat tal com havia dit, ens diu **que anem a Galilea i allà el veurem. (Mt.28:10)** Ens ha citat a Galilea, al lloc de la vida de cada dia, de la feina, de les relacions amb la gent. Si continuem tossuts i no l'escoltem ni a Ell, ni a la consciència, ni al bons mestres, la patacada serà de campionat. El papa Benet XVI ens diu: «*Quan estan en joc les exigències fonamentals de la persona humana, de la seva vida, de la institució familiar, de la justícia de l'ordenament social, és a dir, els drets fonamentals de l'home, cap llei feta pels homes pot trastocar la norma escrita pel Creador en el cor de l'home, sense que la societat quedi dramàticament colpejada en el que constitueix el seu fonament irrenunciable.*» **A.A.**

Estimada Rossita,

Sentim una profunda tristesa perquè t'hem de dir adéu, però hi ha una part de nosaltres que sent una gran joia d'haver format part d'aquests anys de docència al teu costat.

Tu sempre ens vas encomanar l'alegria d'ensenyar i el compromís cap als nostres alumnes, a qui tu sempre tant vas estimar. Vas ser una mestra avançada al teu temps, que va creure amb una escola oberta.

Vas obrir l'escola als pares i al poble, i vas ser una gran mestra per als mateixos mestres.

L'escola era casa teva, era la teva vida. Vas educar generacions de celonins que encara recorden amb gratitud el seu pas per l'escola. Per això, el nostre homenatge és també el de tots aquells pares i alumnes que al teu costat van aprendre les primeres paraules sota la teva incansable paciència i dedicació.

Una gran mestra es mesura pel compromís d'educar, de formar persones, de preparar-les per la vida. I això, sens dubte, és un dels mèrits que t'hem d'atribuir.

Que el teu record sigui present en tots els qui vam tenir la sort de conèixer-te, perquè en tu es fa evident que fer de mestre no és una professió, sinó una vocació.

Gràcies, senyoreta Rossita, amb tu hem après la millor lliçó!

Et volem dedicar unes paraules d'altres grans mestres. En primer lloc l'*Homenatge al Mestre de José Antonio Marina*, que diu així:

«*Dels records de la nostra infància emergeix sempre la clara figura d'una mestra o d'un mestre, amb qui tenim pendent un deute de gratitud. Sol ocórrer que tardem molt a adonar-nos de la seva influència benefactora, i per a llavors aquelles persones que van servir de pont entre la família i la societat, que van suavitzar el desemparament. dels primers dies d'escola i ens van portar de la*

mà pels laberints de l'abecedari i la cultura, hauran desaparegut ja de les nostres vides. Un homenatge al mestre pot servir; doncs, per a pagar aquest deute de gratitud. És per això un acte de justícia poètica.»

I per últim, et volem dedicar aquest poema de Miquel Martí i Pol extret del Llibre d'*Absències*:

ESTENC LA MÀ

Estenc la mà i no hi ets.

Però el misteri d'aquesta teva absència se'm revela més dòcilment i tot del que pensava.

No tornaràs mai més, però en les coses i en mi mateix hi hauràs deixat l'empremta de la vida que visc, no solitari sinó amb el món i tu per companyia, ple de tu fins i tot quan no et recordo, i amb la mirada clara dels qui estimen sense esperar cap llei de recompensa.

EQUIP DOCENT DE L'ESCOLA PASCUAL

C/ Campins, 20 - 08470 - Sant Celoni (Barcelona) Tel. 93 8672000 - Fax 93 8675576

GESTIÓ I PROMOCIÓ IMMOBILIÀRIA

www.agudes.com

Ctra C-35, Km. 56,700
08470 SANT CELONI (Barcelona)
Tel. 902 888 079

agudes@agudes.com
Fax: 93 867 41 10